

REPUBLIKA HRVATSKA
VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B
Frankopanska 16

Poslovni broj: Usž-1111/22-3

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sudaca toga suda mr.sc. Mirjane Juričić, predsjednice vijeća, Borisa Markovića i Blanše Turić, članova vijeća, te višeg sudskog savjetnika-specijalista Srđana Papića, zapisničara, u upravnom sporu tužitelja kojeg zastupa opunomoćenik odvjetnik protiv tuženika Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti, Zagreb, Ulica Frangeša Mihanovića 9, uz sudjelovanje zainteresirane osobe, koju zastupa opunomoćenica odvjetnica

radi rješavanja spora između korisnika i operatora, odlučujući o žalbi tužitelja izjavljenoj protiv presude Upravnog suda u Splitu, poslovni broj: Usl-2966/21-9 od 25. studenoga 2021., na sjednici vijeća održanoj 8. veljače 2023

presudio je

- I. Odbija se žalba tužitelja i potvrđuje se presuda Upravnog suda u Splitu, poslovni broj: Usl-2966/21-9 od 25. studenoga 2021.
- II. Odbija se zahtjev tužitelja za naknadu troškova upravnog spora.
- III. Odbija se zahtjev zainteresirane osobe, za naknadu troškova odgovora na žalbu.

Obrazloženje

1. Presudom Upravnog suda u Splitu, poslovni broj: Usl-2966/21-9 od 25. studenoga 2021 odbijen je kao neosnovan tužbeni zahtjev za poništenje odluke tuženika, klasa: UP/I-344-08/21-01/535, urbroj: 376-05-2-21-4 od 20. srpnja 2021. (točka I. izreke presude) te je naloženo tužitelju da u roku od 15 dana od dana dostave pravomoćne odluke o naknadi troška ovoga spora, isplati zainteresiranoj osobi iznos od 5.000,00 kuna na ime naknade troškova spora, dok je zahtjev tužitelja za naknadu troška ovoga spora odbijen kao neosnovan (točka II. izreke presude).

2. Protiv navedene presude tužitelj je podnio žalbu zbog bitne povrede pravila sudskog postupka, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i pogrešne primjene materijalnog prava. U žalbi u bitnom navodi da se u konkretnom slučaju radi o sporu između tužitelja i tuženika u kojem je tužitelj zahtijevao da se poništi odluka

koju je donio tuženik, a ne odluka koju je donijela zainteresirana osoba ili bilo koja druga osoba. Pozivanju zainteresirane osobe u postupak nema mjesta posebno kada se zna da je zainteresirana osoba o prigovoru ovdje tužitelja već dva puta odlučila na isti način. Stoga je razvidno da je pozivanje zainteresirane osobe očigledno nepotrebna radnja kojom je tužitelju nametnut nerazmjern trošak od 5.000,00 kuna. Smatra da je prvostupanjski sud trebao imati na umu da je on fizička osoba, pa se na njega kao pretplatnika imaju primijeniti odredbe *lex specialis* i to Zakona o zaštiti potrošača koji se Zakon prilikom donošenja osporavane odluke tuženika te po tome i u presudi trebao primijeniti ali se nije primijenio. Naime, u cijelosti se zanemaruje stavak 4. članka 41. i stavak 3. članka 51. Zakona o elektroničkim komunikacijama koji izričito upućuje na primjenu "posebnog zakona kojim su uređena prava potrošača" odnosno na "rješavanje u skladu s odredbama Zakona i posebnih propisa". Smatra da su njegovi navodi pravno relevantni te da je prvostupanjski sud pogrešno utvrdio da je osporena odluka zakonita i donesena pravilnom primjenom materijalnog prava, slijedom čega je počinio bitnu povredu pravila sudskog postupka te nije primijenio niti odredbe Zakona o zaštiti potrošača koje je trebao primijeniti pa je pogrešno primijenio materijalno pravo. Nadalje, smatra da je prvostupanjski sud trebao prihvatiti kao osnovan njegov zahtjev za naknadu troškova spora, a odbiti zahtjev zainteresirane osobe. Ističe da je naznačio vrijednost predmeta spora, a tužbom je zahtijevao da se poništi rješenje kojim mu je de facto određeno da je dužan platiti naknadu za prijevremeni raskid (procjenjivu) pa je prvostupanjski sud nepravilno primijenio Tbr. 23.1. Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika, utvrdivši da se radi o neprocjenjivom predmetu. S obzirom da se očigledno radi o procjenjivom predmetu, prvostupanjski sud je trošak trebao odmjeriti prema Tbr. 7.1. Tarife, a sukladno Tbr. 23.1. kojim je propisano da se nagrada kod procjenjivih predmeta odmjerava prema Tbr. 7.1. Tarife. Posebno napominje da se ispušta iz vida da zainteresirana stranka niti na koji način nije doprinijela presudi jer je sud u biti potvrdio stavove tuženika koji su iznijeti u pobijanom upravnom aktu. Tužitelj predlaže ovom Sudu da usvoji žalbu te poništi prvostupanjsku presudu i sam otkloni nedostatke, odnosno presudom riješi stvar, kao i da naloži tuženiku i zainteresiranoj osobi da naknade tužitelju trošak postupka u iznosu od 1.390,13 kuna, zajedno sa zakonskom zateznom kamatom tekućom od dana donošenja presude pa do isplate.

3. Tuženik u odgovoru na žalbu u bitnom navodi da je prvostupanjski sud po službenoj dužnosti pozvao zainteresiranu osobu da, kao takva, sudjeluje u upravnom sporu i da ista odgovori na tužbu, a također, proizlazi da je prvostupanjski sud dostavom svih podnesaka i održavanjem javne rasprave od 17. studenoga 2021. strankama omogućio izjašnjavanje o zahtjevima i navodima drugih stranaka te o svim činjenicama i pravnim pitanjima koja su predmet ovog upravnog spora, a sve u smislu odredbe članka 6. Zakona o upravnim sporovima. Treba dodati i da je zainteresirana osoba sudjelovala i u upravnom postupku rješavanja spora te da je na poziv tuženika dostavila svoje očitovanje i svu relevantnu dokumentaciju vezanu za predmet spora pa stoga ne stoji argumentacija tužitelja da zainteresirana osoba nije bila uključena u prethodni upravni postupak, pa da samim time nema pravo sudjelovati u istom. Nadalje, tužitelj problematizira pitanje posebnog pregovaranja o općim uvjetima zainteresirane osobe te se poziva na odredbe Zakona o elektroničkim komunikacijama, Zakona o zaštiti potrošača i sudsku praksu, a tom prilikom zanemaruje činjenicu kako je svojim potpisom na pretplatničkom ugovoru potvrdio da je prihvatio prava i obveze iz pretplatničkog odnosa koja su regulirana tim ugovorom

te koja moraju biti u skladu sa Zakonom o elektroničkim komunikacijama, podzakonskim propisima, objavljenim općim uvjetima poslovanja, posebnim uvjetima korištenja usluge i cjenikom operatora te posebnim propisima, s time da pretplatnički ugovor čine zahtjev za zasnivanje pretplatničkog ugovora, opći uvjeti poslovanja, cjenik i posebni uvjeti korištenja zainteresirane osobe. U konkretnom slučaju tužitelj je prije potpisivanja ugovora trebao pročitati uvjete korištenja usluge koja se ugovara te odlučiti da li ponuda zainteresirane osobe i njeni uvjeti korištenja usluge odgovaraju njegovim željama i potrebama, a ne naknadno prigovarati i osporavati činjenicu kako nije pregovarao o općim uvjetima zainteresirane osobe. Tumačenje u pogledu troškova upravnog spora koje obrazlaže tužitelj lišeno je razumijevanja zakonskih propisa, kao i nepoznavanje sudske prakse Visokog upravnog suda Republike Hrvatske. Naime, na sjednici sudaca Visokog upravnog suda Republike Hrvatske od 21. siječnja 2019. donesen je zaključak o pravnom shvaćanju, poslovni broj 6 Su-47/2019-2 te je na spomenutoj sjednici zaključeno da se nakon stupanja na snagu Zakona o izmjeni i dopuni Zakona o upravnim sporovima („Narodne novine“, 29/17.), koji je stupio na snagu 1. travnja 2017., vrijednost predmeta spora za sve troškove spora, pa tako i troškove sudskih pristojbi smatra neprocjenjivom. U tom smislu tuženik ukazuje kako je prvostupanjski sud na temelju odredbe članka 79. stavka 1., 2., 4. i 6. Zakona o upravnim sporovima ispravno odlučio o naknadi troškova zainteresirane osobe. Tuženik predlaže da ovaj Sud odbije žalbu kao neosnovanu i potvrdi prvostupanjsku presudu.

4. Zainteresirana osoba u ovom upravnom sporu u odgovoru na žalbu u bitnom navodi da suprotno tvrdnjama tužitelja, ima pravni interes da, kao zainteresirana osoba sudjeluje u ovom upravnom sporu, jer je baš s njom tužitelj u sporu radi rješavanja kojega je donesena osporena odluka, a ocjena zakonitosti te odluke je predmet ovog upravnog spora. Iz navedenog razloga ispravno je prvostupanjski sud na temelju članka 19. i 32. Zakona o upravnim sporovima pozvao zainteresiranu osobu da kao takva sudjeluje u upravnom sporu. Neosnovani su navodi tužitelja da zainteresirana osoba ne ostvaruje pravo na nastale troškove upravnog spora jer zainteresirana osoba ima pravo na zastupanje po odvjetniku, a koje pravo je u konkretnom slučaju i iskoristila. Vezano za vrijednost predmeta spora neosnovani su navodi tužitelja da bi se u konkretnom slučaju radilo o procjenjivoj vrijednosti predmeta spora. U pogledu primjene Zakona o elektroničkim komunikacijama, odnosno navodu tužitelja da se na konkretni odnos tužitelja ima primijeniti Zakon o zaštiti potrošača, a ne Zakon o elektroničkim komunikacijama, zainteresirana osoba ističe kako Zakon o elektroničkim komunikacijama u konkretnom slučaju predstavlja *lex specialis*, s obzirom da tražbina proizlazi iz ugovora u pružanju komunikacijskih usluga što potvrđuje i sudska praksa županijskog suda u Rijeci na koju se poziva. Predlaže da ovaj Sud presudom odbije žalbu tužitelja kao neosnovanu i potvrdi prvostupanjsku presudu te da mu nadoknadi trošak odgovora na žalbu.

5. Žalba nije osnovana.

6. Ispitujući presudu prvostupanjskog suda u granicama propisanim člankom 73. stavkom 1. Zakona o upravnim sporovima („Narodne novine“, 20/10., 143/12., 152/14., 94/16., 29/17. i 110/21.) ovaj Sud je utvrdio da ne postoje razlozi zbog kojih se presuda pobija, niti razlozi na koje pazi po službenoj dužnosti.

7. Iz podataka u spisu predmeta dostavljenih ovom Sudu uz žalbu proizlazi da je uvidom u presliku zahtjeva za zasnivanje pretplatničkog odnosa utvrđeno kako je tužitelj svojim potpisom pristao na pretplatnički odnos s zainteresiranom osobom u

obveznom trajanju od četiri mjeseca za Home Box Duo tarifni paket za pretplatničku liniju kojim je ostvario određene pogodnosti kao što je popust na uređaje Home Box, Office Box, ZTE MF 283V u iznosu od 310,00 kuna te je isti otplaćivao na rate u iznosu od 20,00 kuna mjesečno te promociju na opciju 1TB u iznosu od 100,00 kuna. Tužitelj, odnosno korisnik usluge je svojim potpisom na zahtjev za zasnivanje pretplatničkog odnosa potvrdio da će opće uvjete, uvjete korištenja odabranih usluga, uvjete korištenja terminalne opreme i realizacije priključka, kodeks ponašanja na internetu uključujući uvjete korištenja izdavanja elektroničkog novca i pružanja platnih usluga te cjenik istih preuzeti na internetskoj stranici odnosno na drugi odgovarajući način pa proizlazi da je tužitelj posjedovao valjanu ugovornu dokumentaciju.

8. Tuženik je na temelju utvrđenog činjeničnog stanja u provedenom postupku donio odluku kojom je odbio kao neosnovan zahtjev tužitelja za rješavanje spora tužitelja odnosno korisnika protiv operatora javnih komunikacijskih usluga odnosno zainteresirane osobe.

9. Prema odredbi članka 41. stavka 5. Zakona o elektroničkim komunikacijama ("Narodne novine" br. 73/08., 90/11., 133/12., 80/13., 71/14., i 72/17., dalje: ZEK) propisano je, između ostalog, da pretplatnik ima pravo na raskid pretplatničkog ugovora u bilo kojem trenutku. Pretplatničkim ugovorom može se utvrditi da, ako pretplatnik raskine ugovor ili je ugovor raskinut krivnjom pretplatnika prije isteka razdoblja obveznog trajanja ugovora, pretplatnik mora platiti mjesečnu naknadu za ostatak razdoblja obveznog trajanja ugovora ili naknadu u visini popusta na proizvode i usluge koje je ostvario ako je plaćanje te naknade povoljnije za pretplatnika.

10. Tužitelju su u cijelosti pružene telekomunikacijske usluge sa sklopljenim pretplatničkim ugovorom, koji osim obrasca zahtjeva čine i opći uvjeti poslovanja zainteresirane osobe, uvjeti o korištenju ugovornih usluga te cjenik usluge. Tužitelj je 24. studenog 2020. podnio zahtjev za prijenos broja u drugu mrežu i to prije isteka razdoblja obveznog trajanja ugovora, te je izvršen raskid ugovora, a shodno tome obračunata je i naknada za prijevremeni raskid ugovora za mjesec studeni 2020. te preostale rate za kupljeni uređaj.

11. S obzirom na izneseno pravilan je zaključak tuženika i prvostupanjskog suda da je tužitelj bio upoznat da je pretplatnički ugovor sklopljen uz obvezno trajanje, te da je u slučaju raskida tijekom razdoblja obveznog trajanja dužan platiti iznos mjesečne naknade za ostatak razdoblja obveznog trajanja ugovora ili naknadu u visini ostvarenih proizvoda i usluga, ovisno o tome što je za njega povoljnije. Stoga je pravilno zaključeno da je zainteresirana osoba postupila sukladno odredbama pretplatničkog ugovora, odredbama članka 41. stavka 5. i 6. ZEK-a i članka 14. stavka 1. Općih uvjeta poslovanja tužitelja.

12. Imajući na umu navedenu odredbu članka 41. stavka 5. ZEK-a, s kojom je sadržajno usklađen članak 14.1. Općih uvjeta poslovanja zainteresirane osobe, ovaj Sud smatra da je pravilno ocijenjeno da je odlukom tuženika osnovano odbijen zahtjev tužitelja. Naime, iz podataka u spisu predmeta proizlazi da je tužitelj bio upoznat s uvjetima raskida ugovora pa budući da je prije isteka razdoblja pretplatničkog ugovora prenio broj na drugu mrežu, obavezan je platiti ranije ugovorenu naknadu u skladu s sklopljenim ugovorom, a tuženik je ocijenio osnovanost naplate i visinu naknade.

13. Tvrdnja tužitelja da je pozivanje zainteresirane osobe nepotrebna radnja kojom mu je nametnut nerazmjerni trošak ne može se prihvatiti, jer je sukladno odredbi članka 19. Zakona o upravnim sporovima zainteresirana

osoba u ovom upravnom sporu te je po službenoj dužnosti pozvana sukladno odredbi članka 32. Zakona o upravnim sporovima da u ovom upravnom sporu odgovori na tužbu. Treba napomenuti da je navedena zainteresirana osoba sudjelovala i u upravnom postupku te da je na poziv tuženika dostavila očitovanje i relevantnu dokumentaciju vezanu za predmetni upravni spor.

14. Tužitelj neosnovano prigovara da je u konkretnom slučaju trebalo primijeniti Zakon o zaštiti potrošača, a ne Zakon o elektroničkim komunikacijama i za to iznosi razloge u svojoj žalbi. Međutim, prema odredbi članka 12. stavka 1. točke 11. ZEK-a u nadležnosti Agencije je rješavanje sporova između pretplatnika i operatora javnih komunikacijskih usluga o kakvom sporu se radi u konkretnom slučaju, pa se i primjenjuje ZEK kao *lex specialis*.

15. Prema odredbi članka 79. stavka 2. Zakona o upravnim sporovima vrijednost predmeta spora smatra se neprocjenjivom pa su zainteresiranoj osobi pravilno odmjereni troškovi upravnog spora kako je to odlučeno točkom II. izreke prvostupanjske presude, a prigovori tužitelja izneseni u tom pravcu ne mogu se ocijeniti osnovanim.

16. Imajući na umu navedeno prvostupanjski sud pravilno je ocijenio da pobijanom odlukom tuženika nije povrijeđen Zakon na štetu tužitelja pa je na temelju odredbe članka 57. stavka 1. Zakona o upravnim sporovima pravilno odbio tužbeni zahtjev tužitelja kao neosnovan.

17. Kako tužitelj razlozima navedenima u žalbi nije doveo u sumnju zakonitost pobijane presude, niti je ovaj Sud utvrdio postojanje razloga na koje pazi po službenoj dužnosti, trebalo je na temelju odredbe članka 74. stavka 1. Zakona o upravnim sporovima žalbu odbiti kao neosnovanu.

18. S obzirom da tužitelj nije uspio u upravnom sporu istome na temelju odredbe članka 79. stavka 4. Zakona o upravnim sporovima ne pripada pravo na naknadu troškova upravnog spora.

19. Navodi zainteresirane osobe u odgovoru na žalbu nisu imali utjecaja na tijek upravnog spora, jer u istima zainteresirana osoba ponavlja navode koje je isticala tijekom upravnog spora, pa je iz tih razloga odbijen i zahtjev zainteresirane osobe za naknadu troškova odgovora na žalbu.

U Zagrebu 8. veljače 2023.

Predsjednica vijeća
mr. sc. Mirjana Juričić

Dokument je elektronički potpisan:

Mirjana Juričić

Vrijeme potpisivanja:

22-02-2023

13:46:02

DN:

C=HR

O=VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE

2.5.4.97=80C1156415448522D3133383133333630303638

OU=Signature

S=Juričić

G=Mirjana

CN=Mirjana Juričić